

[Anna Westergaard.]

telsen i det andet høje Ting, blev det fremhævet, at Antallet af nye Tilfælde af erhvervet Syfilis er steget i en ganske uhyggelig Grad fra 1939 til 1944, og ved Behandlingen i Folketinget blev det ogsaa oplyst, at den Syfilis, der bringes her til Landet sydfra, er af en langt alvorligere Art end den almindeligt forekommende Syfilis her i Landet, noget, der vel herefter maa karakteriseres som en af Krigens mange sørgelige og særdeles alvorlige Følger for vort Land. Det foreliggende Lovforslag indebærer Mulighed for, og det kan kun hilses med Tilfredshed, at der raades Bod paa disse triste Forhold.

Det oprindeligt fremsatte Lovforslag er jo blevet ganske væsentlig ændret og forbedret igennem Behandlingen i det andet høje Ting, nemlig saadan, at der nu vil blive aabnet Adgang for alle svangre Kvinder til at faa foretaget vederlagsfri Under søgelse i det Omfang, som Sundhedsmyndighederne anser for nødvendigt og ønskeligt. Lovforslaget har overhovedet skiftet Karakter, hvad ogsaa fremgaar af dets nye Titel: Lov om Svangerskabshygiejne, og Foranstaltningen betyder nu en virkelig Hjælp og Støtte til alle vordende Mødre. Der tilbydes dem indtil 10 forebyggende Helbredsundersøgelser ved Læger og Jordemødre, Støtte ved Henvendelse gennem Mødrehjælpsinstitutionerne, hvor personlige, sociale og økonomiske Vanskeligheder foreligger, og Vejledning i Svangerskabshygiejne, alt sammen vederlagsfrit. Herved hjælpes Mødrene, og der sker en effektiv Modarbejdelse af, at de ventede Børn smittes, hvorved Risikoen for Dødfødsler betydeligt formindskes. Som Lovforslaget nu foreligger, er det formentlig Mening, at den svangre Kvinde kan faa disse Undersøgelser o. s. v. foretaget gennem sin egen Læge, og det vil jo i høj Grad forøge Hjælpens Effektivitet.

Jeg tror, at denne Lovgivning vil faa meget gavnlige Følger for vort Samfund, og at de 3 Mill. Kr., den aarligt vil koste, vil vise sig at være et i Forhold til disse Følger ringe Beløb, der jo for øvrigt heller ikke virker særlig imponerende i Sammenligning med de Summer, vi i andre Øjemed for Tiden lægger paa Bordet. Jeg anbefaler med Glæde paa Det radikale Venstres Vegne Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker samtlige Ordførere for de velvillige Udtalelser og Tilsagn om en velvillig og hurtig Behandling. Til det ærede

Medlem Fru Nikoline Winther, som spurgte om, hvorvidt Distriktsjordemødrene kunde faa Lov til at tage Honorar for deres Undersøgelser, skal jeg sige, at det gaar jeg ud fra som givet, da de ikke er fast ansatte paa anden Vis, end at de skal have deres Betaling hos de Patienter, som de behandler, foruden at de faar et vist offentligt Vederlag. Det gaar jeg ud fra som givet, selv om jeg ikke har haft Lejlighed til at konferere med de Folk, som har været mine Raadgivere paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 262 af 19. December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1055).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Fibiger): Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 262 af 19. December 1936, saaledes som dette Lovforslag foreligger vedtaget af Folketinget.

Ved Loventen af 19. December 1936 om Krigs-Ulykkesforsikring for søfarende tilvejebragtes en Ordning, hvorved der i Tilfælde af Krig automatisk var sikret de søfarende eller deres efterladte en særlig Erstatning ud over de efter den almindelige Ulykkesforsikringslovgivning af 1933 gældende Erstatningsregler. Denne særlige Ordning for de søfarende er under Krigen holdt i Kraft, ogsaa for saa vidt angaar de danske søfarende, der efter den 9. April 1940 har været beskæftiget i danske Skibe under fremmed Flag, idet der fra Statens Side er ydet betydelige Tilskud til Opretholdelsen af de søfarendes Krigsulykkesforsikring.

Fra samtlige Organisationer for søfarende samt Dansk Dampskibsrederiforening modtog Handelsministeriet i Begyndelsen af 1943 en Henvendelse om at faa gennemført forskellige Forbedringer dels med Hensyn til Størrelsen af og Reglerne for Ydelse